

עליהם. ע"ב תלויים מן י"הוה י"הוה י"הוה ארבע פנים של אריה, ארבע של שור וארבע של נשר, והם עולים אלף ומאתים, ובהו רוכב מ"ה חיה של אדם שהוא משה.

והכל מתעכב עד שיבא שילה שהוא משה בגימטריא מ"ה, ארבעים וחמש שנים אחר אלף ומאתים שנים. וכל הארבע אותיות יורדות בצדיק ונקשרות בו, משום שהוא קשר של יחוד, ומי הוא? י"הו"ה העמוד האמצעי מאיר בצדיק, להקים בו את השכינה שהיא אדנ"י, דין בגלות.

ומשום שהצדיק נקשר בגבורה שמשם העשר, השמאל דוחה, ולא יגאל משם עד שיתקשר הצדיק בימין, שהוא עני וחכם, ששם הצדיק הוא מספן וחכם, ומלט הוא את העיר בתקמתו. מי העיר? זו ירושלים, שנאמר בה ונלפדה העיר, ולא ימות משיח. ומשום ענייתו ותקמתו יציל את הקריה, משום שהוא עני וחשוב כמת.

ועתידים שלא ישארו בתורה אלא אחד מעיר ושנים משפחה. אחד מעיר - שמגן על הקריה, וזה שילה, שדרגתו העמוד האמצעי. ושנים משפחה - שני משיחים מהצד של שני עמודי האמת שהגנו על משפחה שהם עשירים בתורה ובנבואה. והאחרים כלם עניים בתורה ובנבואה. ובזכות שלשת אלה, ובעני שלחם, ינצלו ממיתה וצרות ויפקד ברחמים. ומשום זה שמאל דוחה וימין מקרבת. שקן צית - ביום השביעי, שהוא האלף השביעי, בה קץ הימין. וסוד הדבר - כוז"ו במוכס"ז נאמר (רות a) ויגאלתיך אנכי חי ה'

יהו"ה יהו"ה ארבע אנפין דאריה וארבע דשור וארבע דנשר. ואנון סלקין אלף ומאתן ובהו רכיב מ"ה חיה דאדם דאיהו משה.

וכלא אתעכב עד דייתי שילה דאיהו משה בגימטריא מ"ה, ארבעין וחמש שנין בתר אלף ומאתן שנין. וכלהו ארבע אתון נחתין בצדיק ואתקשרן ביה, בגין דאיהו קשורא דיחודא. ומאי ניהו י"הוה עמודא דאמצעיתא, נהיר בצדיק לאקמא ביה לשכינתא דאיהו אדנ"י דין בגלותא.

ובגין דצדיק אתקשר בגבורה דמתפן עותרא, שמאל דוחה ולא יפרוק מתפן עד דיתקשר צדיק בימינא, דאיהו עני וחכים דתפן צדיק איהו (קהלת ט טו) מספן וחכם, ומלט הוא את העיר בתקמתו. מאי העיר דא ירושלים, דאתמר בה (זכריה יד ב) ונלפדה העיר, ולא ימות משיח. ובגין ענייתה ותקמתה ישיזב לקרתא בגין דאיהו עני וחשוב כמת.

ועתידין באורייתא לא ישתארו אלא (ירמיה ג יד) אחד מעיר ושנים משפחה. חד מעיר דאגין על קרתא ודא שילה דדרגה עמודא דאמצעיתא, ותרי משפחה, תרין משיחין מסטרא דתרי סמכי קשוט, דאגיננו על משפחה דאנון עתירין באורייתא ובנבואה. ואחרנין פלהו עניים באורייתא ובנבואה. ובזכות אלין תלת ובענייתה דילהון ישתזבון ממייתא ועאקו ויפקד ברחמי. ובגין דא שמאל דוחה וימין מקרבת.

שקן צית ביומא שביעאה דאיהו אלף שביעאה, בה קץ הימין. ורזא דמלה כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, י"י אלהינו י"י. אלהינו הוא שכינתא עלאה, עליה אתמר (רות ג

כוז"ו, י"י אלהינו י"י. אלהינו היא השכינה העליונה, עליה

שכבי עד הבקר, וזהו כי יום נקם בלבי ועוד, ללב"י גליתי. זה השם של שבועים ושנים שמות בו נבנה בית המקדש שהוא זרוע ימין, ובו נבנה העולם שהיא שכינה. זהו שפנתוב (תהלים טו) אמרתי עולם חסד יבנה, והוא חסד, שבועים ושנים שמות, ועליהם נאמר הנה ה' רכב על ע"ב קל ובא מצרים. ע"ב זה י"ה יה"ו יהו"ה. הרי פאן עשר אותיות, ועולות לשבועים ושפטים בחדש שבון, ותלויים מהם שבועים ושנים שמות, ואלו הם.

וה"ו יל"י סי"ט על"ם מה"ש לל"ה אכ"א כה"ת הז"י אל"ד לא"ו הה"ע יז"ל מב"ה הק"ם לא"ו כל"י לו"ו פה"ל נל"ך יי"י מל"ה חה"ו נת"ה הא"א יר"ת שא"ה רי"י או"ם לכ"ב וש"ר יח"ו לה"ח כו"ק מנ"ד אנ"י חע"ם רה"ע יי"ז הה"ה מי"ך וו"ל יל"ה סא"ל ער"י עש"ל מי"ה וה"ו דנ"י הח"ש עמ"ם ננ"א ני"ת מב"ה פו"י נמ"ם יי"ל הר"ח מצ"ר ומ"ב יה"ה ענ"ו מח"י דמ"ב מנ"ק אי"ע חב"ו רא"ה יב"ם הי"י מו"ם וה"ו אנ"י וה"ו ראשי תבות וא"ו, שלש עשרה מדות של רחמים, עליהם נאמר (ישעיה נד) וברחמים גדלים אקבצך.

ואלו הם שלש עשרה מדות הרחמים שפדת עם משה להוציא בהם את ישראל מן הגלות, ויש בהם שבועים ושפטים תבות, שהן חסד זרוע ימין, ובהם מאתים ושש עשרה אותיות בחדש שבון גבורה. ואותן התבות נקבעות תחת התבות, וזהו ויעבר, ע"ב רי"ו. וזהו הנה ה' רכב על עב קל. וזהו י"ה יה"ו יהו"ה יו"ד יו"ד ה"א יו"ד ה"א וא"ו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והן עשרים ושש אותיות, ויוצאות מן י"ה יה"ו יהו"ה, וזהו הנה ה' רכב על ע"ב ק"ל.

וגאלתיך אנכי חי ה' שכבי עד הבקר. ודא איהו (ישעיה סג ד) כי יום נקם בלבי ועוד ללב"י גליתי, דא שמא דע"ב שמחן, ביה אתבני בי מקדשא דאיהו דרועא ימינא, ובה אתבני עלמא דאיהו שכינתא. דדא הוא דכתיב (תהלים פט א) אמרתי עולם חסד יבנה, ואיהו חסד ע"ב שמחן. ועליהו אתמר (ישעיה יט א) הנה ה' רכב על ע"ב קל ובא מצרים. ע"ב דא י"ה יה"ו יהו"ה, הא הכא עשר אתון וסלקי ע"ב בחדשבון. ותלין מנהון ע"ב שמחן. ואלין אנון. והו"ו יל"י סי"ט על"ם מה"ש לל"ה אכ"א כה"ת הז"י אל"ד לא"ו הה"ע יז"ל מב"ה הר"י הק"ם לא"ו כל"י לו"ו פה"ל נל"ך יי"י מל"ה חה"ו נת"ה הא"א יר"ת שא"ה רי"י או"ם לכ"ב וש"ר יח"ו לה"ח כו"ק מנ"ד אנ"י חע"ם רה"ע יי"ז הה"ה מי"ך וו"ל יל"ה סא"ל ער"י עש"ל מי"ה וה"ו דנ"י הח"ש עמ"ם ננ"א ני"ת מב"ה פו"י נמ"ם יי"ל הר"ח מצ"ר ומ"ב יה"ה ענ"ו מח"י דמ"ב מנ"ק אי"ע חב"ו רא"ה יב"ם הי"י מו"ם. וה"ו אנ"י וה"ו, ראשי תבין וא"ו, י"ג מכילן דרחמי, עליהו אתמר (ישעיה נד ז) וברחמים גדלים אקבצך.

ואלין אנון תלת עשר מכילן דרחמי דכרת ברית עם משה, לאפקא בהון לישראל מן גלותא. ואית בהון ע"ב תבין דאנון חסד דרועא ימינא, ובהון רי"ו אתון בחדשבון גבורה. ואנון אתון מתכפין תחות תבין, ודא איהו (שמות לד ו) ויעבר ע"ב רי"ו. ודא איהו הנה ה' רכב על ע"ב ק"ל. ודא איהו י"ה יה"ו יהו"ה יו"ד יו"ד ה"א יו"ד ה"א וא"ו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ואנון כ"ו אתון ונפקין מן י"ה יה"ו יהו"ה ודא איהו הנה ה' רכב על ע"ב ק"ל

בְּהוֹא זְמַנָּא (שם מב יג) ה' כַּגְבוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ
 מִלְחָמוֹת יַעִיר קְנָאָה יִרְעֵ אַף יִצְרִיחַ
 עַל אִיבּוֹ יִתְגַּבֵּר. יִרְעֵ, בְּתַקִּיעָה וְדָא רְבִיעַ
 יִצְרִיחַ, בְּשִׁבְרִים, וְאֵלִין שְׁנֵי גְרָשִׁין. עַל אִיבּוֹ
 יִתְגַּבֵּר בְּתַרוּעָה, וְדָא שְׁלִשְׁתָּ לְהָא אוֹקְמוּהָ.
 בְּהוֹא זְמַנָּא שׁוֹפֵר מְהַפֵּךְ קַדְמָא, זְקַף קַטֵּן,
 זְקַף גְּדוּל. מְאִי מְהַפֵּךְ אֶלְא מְהַפֵּךְ
 מְמַשְׁלָה דְאִמִּין דְעֵלְמָא, לְמַמְשְׁלָה דִישְׂרָאֵל.
 וּבְהוֹא זְמַנָּא (ירמיה לא יג) וְהִפְכֵתִי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן.
 זְקַף גְּדוּל זְקַף קַטֵּן. וּבְהוֹא זְמַנָּא יִתְקִים (ישעיה
 ס כב) הַקֵּטֵן יִהְיֶה לְאֵלֶּף וְהַצֶּעִיר לְגוֹי עֲצוּם אֲנִי
 ה' בַּעֲתָה אֲחִישְׁנָה. וְהָא אוֹקְמוּהָ אִם זְכוּ
 אֲחִישְׁנָה, וְאִם לֹא זְכוּ בַּעֲתָה, בַּעֲתָה ה'.

צָרִיךְ לְמַנְדַּע מְאִי עֲתָה דְעֵלָה אֲתַמֵּר (תהלים קיט
 קכ) עַת לַעֲשׂוֹת לְה' הִפְרוּ תוֹרַתְךָ. וְהָאִי
 אֵית עַת וְאֵית עַת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא טז ב)
 וְאֵל יִבֹּא בְּכָל עַת אֶל הַקֹּדֶשׁ. וּבְגִין דָּא אָמַר
 (קהלת ג ד) עַת לְבָכוֹת וְעַת לְשִׁחוּק. וְרָזָא דְמִלְּהָ
 מִיָּד דִּיֵּיתִי עַת דְּבִכְיָה עַת דְּדַחְקוּ לְיִשְׂרָאֵל,
 מִיָּד יִהְיֶה לֹוֹן עַת פְּרָקְנָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה
 ל ז) עַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמְנָה יוֹשַׁע. דְּהָא
 סְגִיאִין הוּוּ עֲתִין דְעֶאקוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (תהלים ט ז) מְשׁוֹבֵב לַעֲתוֹת בַּצָּרָה.

מֵאֵן (דף קלד ע"א) יְכִיל לְמַנְדַּע הֵהִיא עַת בִּינִיָּהוּ,
 אֶלְא עַת דְּבִכְיָה אִיהוּ. וְרָזָא דְמִלְּהָ (ירמיה
 לא ח) בְּבִכֵי יִבְאוּ. בְּבִכֵי דְדִלּוֹת דְכֶן סְלִיק חֲשַׁבּוֹן
 בְּבִכֵי, כְּחֲשַׁבּוֹן ד"ל. וְכִיּוֹן דְּחִזָּא מִשָּׁה הָאִי
 דוֹחְקָא דְדִלּוֹת לְיִשְׂרָאֵל, אֲתַמֵּר בֵּיה (שמות ב ו)
 וְהִנֵּה נֹעַר בְּכָה. מִיָּד מַה פְּתִיב בְּתַר בְּכִיָּה
 וּתְחַמֵּל עֲלִיו בְּפִרְקָנָא. וְרָזָא דְמִלְּהָ (בראשית יט טז)
 וַיִּתְמַהֲמַה וַיִּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד אִשְׁתּוֹ
 וּבְיַד שְׁתֵּי בָנוֹתָיו בְּחִמְלַת ה' עֲלָיו. דְּהִכֵּי
 עֲתִידִין לְמַהוּי בְּדָרָא דְגְלוּתָא בְּתַרְאָה כְּאֲנוּן

בְּאוֹתוֹ זְמַן, (שם מב) ה' כַּגְבוֹר יֵצֵא
 כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קְנָאָה יִרְעֵ
 אַף יִצְרִיחַ עַל אִיבּוֹ יִתְגַּבֵּר. יִרְעֵ
 - בְּתַקִּיעָה, וְזֶה רְבִיעַ. יִצְרִיחַ -
 בְּשִׁבְרִים, וְאֵלֶּף שְׁנֵי גְרָשִׁין. עַל
 אִיבּוֹ יִתְגַּבֵּר - בְּתַרוּעָה, וְזֶה
 שְׁלִשְׁתָּ, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שׁוֹפֵר מְהַפֵּךְ קַדְמָא,
 זְקַף קַטֵּן, זְקַף גְּדוּל. מַה זֶּה
 מְהַפֵּךְ? אֶלְא מְהַפֵּךְ מְמַשְׁלָת
 הָאֲמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, לְמַמְשְׁלָה
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וּבְאוֹתוֹ זְמַן וְהִפְכֵתִי
 אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן. זְקַף גְּדוּל זְקַף
 קַטֵּן. וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִתְקִים (ישעיה ס)
 הַקֵּטֵן יִהְיֶה לְאֵלֶּף וְהַצֶּעִיר לְגוֹי
 עֲצוּם אֲנִי ה' בַּעֲתָה אֲחִישְׁנָה.
 וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, אִם זְכוּ - אֲחִישְׁנָה,
 וְאִם לֹא זְכוּ - בַּעֲתָה, בַּעֲתָה ה'.
 צָרִיךְ לְדַעַת מַה זֶּה עֲתָה שְׁעֵלִיָּה
 נְאֻמֵּר (תהלים קיט) עַת לַעֲשׂוֹת לְה'
 הִפְרוּ תוֹרַתְךָ, וְזֶה יֵשׁ עַת וְיֵשׁ עַת.
 זֶהוּ שְׁכַתּוּב (ויקרא טז) וְאֵל יִבֹּא בְּכָל
 עַת אֶל הַקֹּדֶשׁ. וּמִשׁוּם זֶה אָמַר
 (קהלת ח) עַת לְבָכוֹת וְעַת לְשִׁחוּק.
 וְסוּד הַדְּבָר - מִיָּד שְׂיִבֹּא בְּכִיָּה,
 עַת שֶׁל דַּחֵק לְיִשְׂרָאֵל, מִיָּד יִהְיֶה
 לָהֶם עַת גְּאֻלָּה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (ירמיה
 ז ט) עַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמְנָה
 יוֹשַׁע. שְׁהָרִי רַבִּים הִיוּ עֲתוֹת שֶׁל
 צָרָה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב (תהלים ט) מְשׁוֹבֵב
 לַעֲתוֹת בַּצָּרָה.

מִי יְכוּל לְדַעַת הָעַת הֵהִיא
 בִּינִיָּהוּ? אֶלְא עַת שֶׁל בְּכִיָּה הִיא,
 וְסוּד הַדְּבָר - בְּבִכֵי יִבְאוּ. בְּבִכֵי
 שֶׁל דִּלּוֹת, שְׁכַף עוֹלָה חֲשַׁבּוֹן
 בְּבִכֵי כְּחֲשַׁבּוֹן ד"ל. וְכִיּוֹן שְׂרָאָה
 מִשָּׁה הַדַּחֵק הַזֶּה שֶׁל דִּלּוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל, נְאֻמֵּר בּוֹ וְהִנֵּה נֹעַר
 בְּכָה. מִיָּד מַה פְּתוּב אַחַר בְּכִיָּה?
 וּתְחַמֵּל עֲלָיו, בְּפִדוּת. וְסוּד הַדְּבָר
 - וַיִּתְמַהֲמַה וַיִּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים
 בְּיָדוֹ וּבְיַד אִשְׁתּוֹ וּבְיַד שְׁתֵּי בָנוֹתָיו
 בְּחִמְלַת ה' עֲלָיו. שְׁכַף עֲתִידִים
 לְהִיֹּת בְּדוֹר שֶׁל הַגְּלוּת